

תת"ע (ירושלים) 14278-08-23 - יוסף אכתילאת נ' מדינת ישראל

תת"ע (ירושלים) 14278-08-23 - יוסף אכתילאת נ' מדינת ישראלשלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 14278-08-23

יוסף אכתילאת

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[25.06.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 14.12.2023.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה שבוצעה ביום 15.05.2022 של שימוש בטלפון הנייד בזמן נהיגה בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה.
3. המבקש לא התייצב בבית המשפט ביום הדיון אליו זומן, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו קנס על סך 1000 ₪. טענות הצדדים
4. לטענת ב"כ המבקש, בעת הגשת הבקשה להישפט, ביקש כי דברי הדואר ישלחו למשרדו אך הוא לא קיבל את ההזמנה לדיון מעולם. עוד טען כי יש לו סיכויי הגנה גבוהים עקב כשלים ראייתיים בדוח.
5. לטענת המשיבה יש לדחות את הבקשה נוכח העובדה שהעונש שהוטל על המבקש אינו חורג ממתחם הענישה וכן כי טענותיו בעניין סיכויי ההגנה נטענו בעלמא. עוד טענה המשיבה כי מהבקשה לא עולה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש לדיון. דיון והכרעה
6. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 7.4.2008):
"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

7. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ); הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.
8. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
9. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.
- ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:
- "לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".
- קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש
10. טענתו של ב"כ המבקש לפיה לא קיבל את ההזמנה לדיון אינה עולה בקנה אחד עם אישור המסירה אשר נסרק בתיק בית המשפט. ההחלטה מיום 10.10.2023 על דחיית הדיון ליום 14.12.2023 עקב מצב החירום, נשלחה לכתובת "טמרה 53 1932800", אליה ביקש ב"כ הנאשם כי ישלחו דברי הדואר, ונמסרה לידיו ביום 06.11.2023 בשעה 10:55 על ידי הדואר עלי רחיל.
11. בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדין וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון. האם קיים חשש לעיוות דין
12. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018).
13. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).
14. המבקש טען לחפותו. אין די בעצם כפירה בביצוע העבירה כדי להקים טענה של עיוות דין. טענה מעין זו, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ראו: עפ"ת(מחוזי חי') 8141-07-15 בן ישי נ' מדינת ישראל(פורסם בנבו 18.10.15); עפ"ת(מחוזי ים) 8206-06-18 ברהום נ' מדינת ישראל(פורסם בנבו 15.10.18); עפ"ת(חיפה) 20841-09-20 גאווי נ' מדינת ישראל(פורסם בנבו 23.09.20)).
15. המבקש טען כי בהודעת תשלום הקנס ישנן חולשות בחומר הראיות ו/או חוסרים ראייתיים אותם לא פירט. השוטר מציין בדו"ח תחת הכותרת נסיבות המקרה, את מיקום המבקש בנתיב הימני, את העובדה שלא הייתה הגבלה בקשר העין, את צבע הפלאפון, את היד בה אחז בפלאפון ואת העובדה שהחלון היה שקוף ללא וילונות. בנוסף, מציין השוטר כי שמר על קשר עין רציף בביצוע העבירה. אני סבורה כי די בפירוט הנכתב בדו"ח בשים לב לסוג העבירה.
16. יתרה מכך, גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. בנסיבות שבפני לא מצאתי כי ייגרם למבקש עיוות דין אם בקשתו תדחה.
17. לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרם לחשש לעיוות דין.
- לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.
- מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, י"ט סיוון תשפ"ד, 25 יוני 2024, בהעדר הצדדים.